

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9146

гр. София, 25.11.2019 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в закрито заседание на 25.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

като разгледа дело номер **11283** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.39, ал.2 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по искова молба на А. Е. К., подадена чрез адв.Ю., с която срещу Националната агенция за приходите /НАП/ е предявен иск, заявен с правно основание чл.203 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл.82, ал.1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО /Общ регламент относно защитата на данните/ /GDPR/, вр. чл.39, ал.2 ЗЗЛД, вр. чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/, за присъждане на сумата в размер на 1000 лева, представляваща обезщетение на ищцата за причинените ѝ неимуществени вреди, изразяващи се в притеснения, страх и опасения за възможна злоупотреба с личните ѝ данни, станали достъпни вследствие т.нар. „хакерска атака“, при която от електронните масиви на НАП неправомерно е била изтеглена информация в голям обем, съдържаща множество лични данни на български граждани, съобщение, за която е било публикувано от медиите на 15.07.2019г. Отговорността на НАП е ангажирана в качеството ѝ на администратор на лични данни, с твърдение, че е допуснала нарушения на чл.24 и чл.32 GDPR и чл.59, ал.1 ЗЗЛД, нарушила е и разпоредбите на чл.45, ал.1, т.6 ЗЗЛД като не е обработила личните данни по начин, който да гарантира подходящо ниво на сигурност като се приложат подходящи технологии и организационни мерки; чл.64 ЗЗЛД, като намира, че не е изпълнено задължението за извършване на оценка на въздействието на предвидените операции по обработване на личните данни върху тяхната защита; чл.66, ал.1 и ал.2 ЗЗЛД; чл.67 и чл.68 ЗЗЛД. Претендира се и законната лихва върху сумата на обезщетението, считано от 15.07.2019г. до окончателното ѝ изплащане. С разпореждания от 18.10.2019г. и 07.11.2019г. съдът е изискал от Комисията за

защита на личните данни /КЗЛД/, на основание чл.39, ал.4 ЗЗЛД, да представи по делото информация /справка, удостоверение/, от която да е видно има ли висящо производство пред нея във връзка с т.нар. „хакерска атака“, данни за която са оповестени от медиите чрез публикации на 15.07.2019г., при която е осъществен неоторизиран достъп до информационните масиви на Националната агенция за приходите, неразрешено разкриване и разпространение на лични данни на физически лица, съответно има ли решение на комисията относно същото нарушение, обжалвано ли е то и има ли влязло в сила решение на съда.

В изпълнение на дадените разпореждания, КЗЛД уведомява съда, че в хода на извършена проверка на НАП е установено, че при осъществяване на дейността си, агенцията в качеството ѝ на администратор на лични данни, не е приложила подходящи технически и организационни мерки, в резултат на което е осъществен неоторизиран достъп, неразрешено разкриване и разпространение на следните категории лични данни на физически лица: имена, ЕГН и адреси на български граждани, телефони, електронни адреси и друга информация за контакт, данни от годишни данъчни декларации на физически лица, данни от справките за изплатени доходи на физически лица, данни от осигурителни декларации, данни за здравноосигурителни вноски /не и за медицински статус или информация за лечение на гражданите/, данни за издадени актове за административни нарушения, данни за извършени плащания на данъци и осигурителни задължения през [фирма], както и данни за поискан и възстановен ДДС, платен в чужбина. Установено е, че в неправомерно достъпената и разпространена в интернет пространството информация се съдържат лични данни на общо 6 074 140 физически лица, което включва 4 104 786 живи физически лица, български и чужди граждани, и 1 959 598 починали физически лица.

С оглед резултатите от извършената проверка председателят на КЗЛД издал срещу НАП наказателно постановление за извършено нарушение на чл.32, § 1, б.“б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, същото се сочи, че не е влязло в сила, тъй като е било обжалвано и преписката е изпратена на Софийски районен съд.

Отделно от това и предвид констатираните нарушения с Решение № ППН-02-399/22.08.2019г. на КЗЛД, на НАП било издадено разпореждане на основание чл.58, § 2, б.“г“ във вр. с чл.57, § 1, б.“а“ и чл.83, § 2, б.“а“, „в“, „г“, „е“ и „ж“ от Регламент (ЕС) 2016/679 за предприемане на подходящи технически и организационни мерки в контекста на действащото законодателство за защита на личните данни. Решението е предмет на оспорване по адм.д. № 10477/291г. по описа на Административен съд София-град.

При извършена служебно проверка се установи, че делото е насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание на 10.12.2019г.

Въз основа на изложеното, съдът приема, че искът, с който е сезиран, е недопустим.

На първо място съдът намира, че искът не може да бъде квалифициран като такъв с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ. Посочената разпоредба предвижда, че държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. В настоящия случай отговорността на НАП е ангажирана не в качеството ѝ на публичноправен субект, орган на изпълнителната власт, а на администратор на лични данни. Дори да се приеме, че осъществяваната от администратора на лични данни дейност по

обработване на лични данни представлява по съществуто си административна дейност /арг. от разпоредбата на чл.39, ал.1 ЗЗЛД/, то отговорността на ответника не може да бъде реализирана по този ред предвид разпоредбата на чл.8, ал.3 ЗОДОВ, предвиждаща, че когато закон или указ е предвидил специален начин на обезщетение, този закон не се прилага. В настоящия случай специалният приложим закон ЗЗЛД, в чл.39, ал.2 е предвидил именно такъв ред за обезщетяване, който предвид посоченото правило на чл.8, ал.3 ЗОДОВ изключва възможността за разглеждане на предявения иск по реда на ЗОДОВ.

Съгласно разпоредбата на чл.39, ал.2 ЗЗЛД в производството по ал.1 субектът на данни може да иска обезщетение за претърпените от него вреди вследствие на неправомерно обработване на лични данни от страна на администратора или на обработващия лични данни. Абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на иска, обаче, е наличието на обжалване на административен акт или действия на администратора по чл.39, ал.1 ЗЗЛД, с каквато жалба обаче, съдът не е сезиран – в този см. Определение № 16266 от 27.12.2018 г. по адм. д. № 14933/2018 г., V отд. на ВАС, Определение № 1581 от 02.02.2011 г. по адм. д. № 1000/2011 г., II отд. на ВАС.

На следващо място, дори да се приеме, че съдът, сезиран с настоящия иск, е сезиран и с искане за установяване на незаконосъобразно действие/бездействие на администратора на лични данни, то този иск също би бил недопустим. За допустимостта на сезирането на съда по чл.39, ал.1 ЗЗЛД законодателят е поставил като условие да не е налице висящо производство пред Комисията за защита на личните данни за същото нарушение или нейно решение относно същото нарушение е обжалвано и няма влязло в сила решение на съда – чл.39, ал.4 ЗЗЛД.

От представената от КЗЛД информация се установи, че за процесното нарушение – основание за търсената от ответника отговорност, пред нея е образувано производство, по което са издадени наказателно постановление и решение, с което е дадено разпореждане на основание чл.58, § 2, б.„г“ във вр. с чл.57, § 1, б.„а“ и чл.83, § 2, б.„а“, „в“, „г“, „е“ и „ж“ от Регламент (ЕС) 2016/679 за предприемане на подходящи технически и организационни мерки, като и двата акта са обжалвани, съответно не са влезли в сила. Посоченото е пречка за сезиране на съда по чл.39, ал.1 ЗЗЛД, а оттам обуславя и недопустимост на иска по ал.2 на чл.39 ЗЗЛД.

По изложените съображения, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ предявения от А. Е. К. срещу Националната агенция за приходите /НАП/, иск за присъждане на сумата в размер на 1000 лева, представляваща обезщетение на ищката за причинените ѝ неимуществени вреди, изразяващи се в притеснения, страх и опасения за възможна злоупотреба с личните ѝ данни, станали достъпни вследствие т.нар. „хакерска атака“, при която от електронните масиви на НАП неправомерно е била изтеглена информация в голям обем, съдържаща множество лични данни на български граждани, съобщение, за която е било публикувано от медиите на 15.07.2019г.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 11283/2019г. по описа на Административен съд София-град.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: